

Porteria i magatzems agrícoles de la Torreblanca

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ctra. Reial, 159.
Emplaçament Recinte del Consell Comarcal del Baix Llobregat.

Coordenades:

Latitud: 41.379372659892
Longitud: 2.0558219862543
UTM Est (X): 421050
UTM Nord (Y): 4581302

Classificació

Número de fitxa 08221 - 178
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme Popular
Segle XIX
Any 1887
Autoria de l'element: Simó Dot i Canalies (capatàs)
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Administratiu
Titularitat Pública
Titular: Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

Fitxes associades:

[Jardins Torreblanca](#)

[Esfinxs del parc Torreblanca](#)

[Caseta d'accés als dipòsits de la mina Torreblanca](#)

[Pi del bosquet de Torreblanca](#)

[Antics pilars de la porta d'entrada a la finca Torreblanca](#)

[Escalinata del palau de Torreblanca](#)

[Palmera del parc de Torreblanca](#)

[Xiprer de l'escalinata del palau de Torreblanca](#)

[Seu del Consell Comarcal del Baix Llobregat](#)

Autoria de la fitxa David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la dt., 22/10/2024 - 09:16

fitxa:

Descripció

Conjunt arquitectònic format per la porteria, els magatzems agrícoles i les construccions auxiliars com els habitatges dels treballadors i treballadores, de la finca Torreblanca. Situat a l'esquena del desaparegut palau d'estil neogòtic, que Josep M. Escrivà de Romaní i de Dusai manà construir a final del segle XIX, el conjunt formava part de les construccions vinculades a les explotacions agrícoles de la finca.

Destaca un gran edifici de planta rectangular de composició simètrica, a partir d'una construcció central que sobresurt en alçada respecte a dues naus, situades una a cada banda de l'edifici central.

Les naus laterals estan estructurades en planta baixa i pis. La planta baixa presenta obertures rectangulars verticals emmarcades per brancals i llindes de maó vist, que contrasten amb el parament de pedra vista i sòcol arrebossat de morter a la part baixa. En el primer pis, les finestres amb llinda d'arc escarser també queden emmarcades en maó vist. El llenç de mur a aquesta alçada, en canvi, està enlluït amb morter i pintat en color clar. La separació entre la planta baixa i el pis està remarcada per un guardapols amb una senzilla decoració seriada de maó vist. La coberta de les naus és de teula a dos aiguavessos, amb carener paral·lel a la façana. Les cantonades de les dues naus estan decorades i reforçades per un acabament de maó vist.

La construcció central, s'estructura en planta baixa, pis i golfes. La planta baixa presenta la porta d'accés centrada, emmarcada per brancals de maó vist i una llinda d'arc escarser, també en maó vist. A l'altura del primer pis hi ha una finestra just a sobre de la porta, seguint l'eix de simetria, amb llinda d'arc escarser i brancals de maó vist. A banda i banda de la finestra, se situen dues obertures en forma d'òcul el·lipsoïdal emmarcades en maó vist.

Per sobre del pis, la construcció queda coronada per un frontó triangular que correspon a l'espai de les golfes. En aquest parament destaca a la part superior, un respirall circular protegit per un element ceràmic. La factura dels paraments l'edifici central, presenta les mateixes característiques que les dues naus rectangulars que se li adossen: pedra vista a la planta baixa i acabat enlluït al pis i les golfes. La coberta és de teula a dos aiguavessos, amb carener perpendicular a la façana.

Al costat de la construcció, es conserven dues construccions de planta quadrangular estructurades en planta baixa i pis, similars estèticament, que corresponen a la porteria. A la planta baixa presenten una porta centrada a la façana principal, que sobresurt lleugerament del pla d'aquesta, emmarcades per brancals i llindes d'arcs escarsers de maó vist. Al primer pis, es repeteix la simetria de tres obertures de la planta baixa, amb llindes d'arcs escarsers, que també queden emmarcades en maó vist.

La separació entre la planta baixa i el pis està remarcada per dos guardapols, un per sobre de l'altre, amb una senzilla decoració seriada de maó vist. Coronant el primer pis hi ha un frontó triangular amb un respirall circular protegit per un element ceràmic. La factura dels paraments d'aquests dos edificis presenten les mateixes característiques que la resta de construccions: pedra vista a la planta baixa i acabat enlluït al pis, a més de les cantonades acabades en una factura de maó vist. La coberta dels edificis és de teula a quatre aiguavessos.

Observacions:

Simó Dot Canalies, capatàs de la finca Torreblanca a finals del segle XIX, va ser l'encarregat de la supervisió de la construcció dels magatzems i la porteria. Com a jardiner de reconegut prestigi, va ser guardonat amb premis de caràcter nacional i internacional. La seva carrera professional el va portar a ocupar diversos càrrecs, com el de director general de les aigües potables de Sant Just, Esplugues i Sant Feliu; el de delegat per la Diputació de Barcelona i la Societat Catalana d'Horticultura a l'Exposició Universal de París del 1900, o el de director dels jardins i l'arbrat de l'Eixample de Barcelona.

Història

La construcció dels edificis de la porteria i dels magatzems de la finca Torreblanca es van iniciar l'any 1887. Supervisats pel capatàs i apoderat de la finca, Simó Dot Canalies, estaven destinats a les necessitats agropecuàries de la finca: vaqueria, magatzems, safareigs, cotxeres, corts i habitatges de treballadors de la finca.

En ser dependències funcionals, van ser construïdes amb materials econòmics i tradicionals com la pedra i el maó. L'interior d'aquestes construccions es caracteritzen per ser espais amplis i diàfans que acollien cups i trulls, elements indispensables per la transformació de productes agrícoles. Els magatzems de la finca Torreblanca són el testimoni de l'activitat agrícola que es desenvolupava a la finca durant els segles XIX i XX.

L'any 1983 van ser adquirits, com la resta de la finca, per la Corporació Metropolitana de Barcelona, i als anys noranta l'edifici de magatzem va ser uns anys la primera seu del Consell Comarcal del Baix Llobregat, i més anys seu del MOVIBAIX. Quan va marxar aquesta entitat de lleure l'edifici va ser restaurat i millorat.

Bibliografia

ARMENGOL CALVET, Josep (1999). *Torre Blanca i Francesc Bofill. Situació de la finca i marc històric a Catalunya terra de roses*. Ed. Diputació de Barcelona, pp. 51- 58.

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 62, Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Història del Parc de Torreblanca. Consell Comarcal del Baix Llobregat](#)

